

Lehtikirjoitus Koti-Karjala lehdessä 2005

Hurskaiset kokoontuivat ja perustivat sukuseuran Närsäkkälässä

Viime lauantaina kokoontui lähes sata Korpiojalta lähtöisin olevan Hurskaisen suvun jäsentä yhteiseen sukujuhlaan. Valkeavaaran hautausmaalla kunnioitettiin Maria ja Juho Hurskaisen muistoa sekä Närsäkkälän Erä Ry:n metsästysmajalla pidettiin suukokous.

*Oikealla seppelleen laskeneet Unto Hurskainen ja Jussi Hurskainen.
Vasemmalla suvun koollekutsuja Pekka Hurskainen pitämässä puhetta sekä keskellä airuena Heikki ja Heidi Hurskainen.*

*Äitiä ja isää muistamassa suvun vanhimmat
Anna Kinanen os. Hurskainen, Aili Särkänne os.
Hurskainen ja Reino Hurskainen*

Sisarusten Pekka Hurskaisen ja Kaija Karttusen lähettämä suukokouskutsu oli otettu ilolla vastaan sukulaisperheissä ympäri Suomea. Monelle oli vuosien varrella tullut tarvetta kokoontua yhteen serkkujen, pikkuserkkujen, tätien, setien ja muiden sukulaisten kanssa kuten ennen vanhaan oli tapana ollut. Viimeisten vuosikymmenien elämäntyylissä ei vain ole ollut sijaa isoille sukulaiskokootumisille kuten ennen kokoonnuttiin häihin tai hautajaisiin, silti halu "pitää suvusta kiinni" on ollut monen sisimmässä. Niinpä kokouksen suoma mahdollisuus tavata kerralla suuri joukko sukulaisia samassa paikassa saikin monet perheet liikkeelle.

Suku kokoontui Valkeavaaran hautausmaalla, jossa laskettiin seppel Hurskaisen sukuhaudalle Maria ja Juho Hurskaisen muistoa kunnioittaen. Koollekutsuja Pekka Hurskaisen tervetuliaissanat ja hänen serkkunsa Risto Hurskaisen johtama virsi haudan äärellä auringon paistaessa oli hieno alku yhteiselle päivälle.

Ennen vanhaan...

Siirryttäessä varsinaiselle kokouspaikalle moni hiljensi auton vauhtia ajan harmaan-nuttaman ja patinoiman Korpiojan talon kohdalla. Talo on monen uhlaan osallis-tuneen synnyinpaikka ja siellä on vietetty lukemattomat juhlat suvun kesken.

Vanha Korpiojan talo

Taisipa joku ohi ajaessaan ehtiä muistelevaan, että "tuossahan tien alapuolella oli ennen navetta ja tuossa kuivaamo pajan jälkeen...niin ja saunaan mentäessä piti myös ylittää maantie....", "tuollahan on vielä se punainen vilja-aitta". "meidän juuremmehan ovat täältä lähtöisin"!

Mutkittileva soratie johdatti joukon Palolammen rantaan, joka toi mieleen monet yhteiset rantakala- ja uintiretket. Vaikka maisemat tien varrella olivat muuttuneetkin ja rannalle oli noussut erämiesten rakennuksia, eivät ne silti hälventäneet muistoja mukavista yhteisistä retkistä.

Perinneruoka maistui erämajan pitkien pöytien ääressä mukavan puheensorinan kera. Siinä samalla ehdittiin vaihtaa monet kuulumiset vuosien jälkeen. Nuoremmille suvun jäsenille hahmottui pikku hiljaa, esim. "tuonhan tietenkin täytyy olla se isän Timo-serkku, jne". Siispä monelle tilaisuus oli tärkeä oppia tuntemaan sukuaan.

Kylläisenä olikin hyvä aloittaa varsinainen sukkokokous ulkosalla. Penkkirivistöt täyttyivät niin nuoremmista kuin vanhemmistakin suvun jäsenistä. Pekka Hurskaisen puheen jälkeen kanttori Risto Hurskainen soitti säveltämänsä ja sanoittamansa Sukulaulun sävelen, johon kuulijat toisella kierroksella liittyivät laulun sanoilla mukaan. Kaunista ja herkistävää...

Elokuinen kaunis sää mahdollisti kokouksen pitämisen ulkona erämajan kupeessa. Varsinaista sukkokousta johti Pekka Hurskainen ja hänestä tuli myös sukuseuran ensimmäinen puheenjohtaja.

Kokouksen alkurutiinien jälkeen keskusteltiin sukuseuran perustamisesta ja siihen liittyvistä asioista. Sukuseura päätettiin perustaa Korpiojan Hurskaisten Sukuseura-nimellä. Hallitukseen valittiin Pekka Hurskainen (puheenjoht.), Esko Kinanen (varapuheenjoht.) ja muiksi jäseniksi Risto Hurskainen, Unto Kainulainen, Linnea Särkänne ja Annikki Pekkinen os. Hurskainen.

Karjalaisten laulun sanoin päätettiin ensimmäinen sukkokous.

Hallitus piti tuoreeltaan järjestäytymiskokouksensa, jossa sukuseuralle kutsuttiin sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi Kaija Karttunen os. Hurskainen. Puheenjohtaja yhdessä sihteerin kanssa valtuutettiin hoitamaan rekisteröimis- ja muut uuden yhdistyksen vaatimat aloitusasiat.

Ensi kesänä pidetään sukuseuran kokous, johon toivotaan vähintään saman verran osallistujia mukaan.

Kirjaajana Kaija Karttunen